

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת קורח ה' אלפים תשע"ב תהא שנת ע"ב בגימטריא חסד. [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

מעלת הענוה.

איך יתכן שמשנה רבנו הענו מכל אדם, אומר לה', שיעניש את קרח בענש מיחד משום שקרח יצא נגדו.

צריך להבין איך יתכן שמשנה רבנו הענו מכל אדם, כשקרח יוצא במחלקת נגדו הוא אומר לה', שיעניש אותו בענש מיחד ולא בענש רגיל, כמו שכתוב (במדבר כח) "ויאמר משה בזאת תדעון כי ה' שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי: אם כמות כל האדם ומתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא ה' שלחני: ואם בריאה יברא ה' ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את ה'". לכאורה אין זה מראה על ענוה, שבגלל שהוא יצא נגדו צריך להראות לכל העולם את הענש המיחד וכו'.

מובא בל"ק"ת מפעל ה'תניא' (ראה לב.) "בנים אתם לה' אלקיכם", כי ברא כרעא דאבותה, הוא שנקבל ברצונו של אביו, בלי שום טעם ונדעת, כמו בחינת רגל שבטל לגבי ראש, ואין לו רצון שלו כלל, וזהו בטל רצונך מפני רצונו, שבכדי שיאיר אל האדם בחינת פנימיות רצונו יתברך, צריך לבטל כל רצונותיו שלא יהיה לו רצון אחר כלל. ועוד מובא שם (במדבר א.) ענין עשה רצונו כרצונך, הוא מצד רצון התחתון, הנמשל מהשגת והשפלת לבותם, כל אחד מכלחות הנפש המתלבש בגוף, והרי עדין יש לו רצון נפרד בפני עצמו, אלא שאף על פי כן על ידי העמקת הדעת והתבוננות בגדלותו יתברך, יתפעל ויעשה בנפשו ולבו רצונו של מקום ברוך הוא, מה שאין כן ענין בטל רצונך וכו', הוא בחינת בטול והעברה לגמרי, שלא יהיה לו רצון עצמו כלל, כי אם רצון אחד לה' לבדו, דהיינו שיהיה רצון עליון לבדו מאיר בו. היינו שיש שתי מדרגות בהתבטלות לה', יש מדרגה שאדם יש לו רצון משלו, אבל הוא מבין שרצון ה' הוא אחר, ועושה את רצון ה', וכנגד זה אמרו חז"ל (אבות ב, ד) עשה רצונו כרצונך, כדי שיעשה רצונך כרצונו, היינו שיש לו רצון עצמי, ועושה את רצון ה', כמו שעושה את רצונותיו, וזוהי שה' יעשה את רצונותיו. ויש מדרגה גבוהה יותר, שאדם מגיע להפכה שלא שייך שיהיה לו רצון משלו כלל, מאחר שהוא אינו מבין, ואינו יודע מה באמת טוב בשבילו, וממילא מתבטל לה' לגמרי, באפן שאין לו רצון עצמי כלל. ועל זה אמרו חז"ל (שם) בטל רצונך מפני רצונו, כדי שיתבטל רצון אחרים מפני רצונך. היינו שמבטל רצונו לגמרי, ואין לו רצון עצמי כלל, וכשיש אחרים שמתנגדים אליו באיזה ענין, הם אינם מתנגדים אליו, כי הוא בטל את עצמו כלפי ה', ואין לו מציאות עצמית כלל, וכל מי שמתנגד אליו, הוא מתנגד כנגד ה', ואם כן בודאי שיתבטלו רצון אחרים מפני רצונו, שהוא רצון ה'. [בקיזור ההבדל בין שתי המדרגות. אם האדם עושה את מה שה' מחייב אותו, היינו שמירת התורה. או שהוא

עושה את מה שה' היה רוצה שהוא יעשה, ולא רק את מה שהוא חייב. וההבדל בין שתי המדרגות הוא שמים וארץ].

נְרָאָה דלכו **עֲנֵה** אותיות **עוֹנָה**, דענין העֲנֵה הוא להתבטל לקב"ה ולהתחבר אליו באפן שאין לאדם מציאות עצמית כלל, ולחיות כל הזמן את האמת שה' אחד ולחשב בכל דבר איך רוצה הקב"ה שאתנהג בענין זה. ולא איך להתאים את רצוני לרצון הקב"ה. (ע' ב'תניא' אגה"ק ב') ומי שחי באפן זה הוא נמצא בבחינת עוֹנָה כמו בקריאת שמע כל היום. וכן מצינו בזהר חדש (תיקונים קמ:) **עֲנֵה מְסֻרָא דְעֵמוּדָא דְאִמְצֵיתָא, וּבְגִין דְמִשָּׁה הִנֵּה מִתְמוֹן בֵּיהּ "וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנִיו מְאֹד"**. רואים שעֲנֵה מתקשרת עם עמוד האמצע, דמי שדבוק עם הקב"ה דרך עמוד האמצע בבחינת עוֹנָה יש לו עֲנֵה, וכן מצינו במדרש (משנת ר"א יב) שעֲנֵה היא בבחינת סלם, וכן **סוּלָם** בגימטריא **עֲנֵה**. וכן מלוי אותיות **שִׁפְ"ל שִׁ"ן פ"א לִמ"ד** בגימטריא **אִישׁ צְדִיק**. וכן מצינו במשנה (פאה א, ב) שעֲנֵה היא לשון בְּרָכָה, ומבאר לדברינו דמי שיש לו עֲנֵה יש לו את הברכה.

על פי זה נראה לבאר מדוע משה בקש שה' יעניש את קרח במיתה משנה פיון שחלק עליו. פיון שמשוה ה'ה בתכלית ההתבטלות של **"וְנַחֲנוּ מֵה"**, הוא הבין שרצון ה' כאן הוא להתפלל ולדרש את הענין המיוחד לקרח, ואף על פי שכלפי חוץ זה נראה כגאונה, אצל משה זה ה'ה מתוך התבטלות אמתית, והקב"ה דבר מתוך גרונו, וכפי שרואים שה' קבל את תפלתו. דנקדת העֲנֵה היא העֲנֵה וההתבטלות לה', ללא רצון עצמי כלל, ואם ההבנה היא שרצון ה' הוא להתגאות כלפי חוץ, אין כאן גאונה עצמית ח"ו, אלא גאונה ה' שמתגלה דרך האדם, וזה גופא העֲנֵה הגדולה ביותר. אם הדברים נעשים באמת. וכן שמעתי מזקני הרה"ח ר' מנדל בריכטא זצ"ל שקרח אמר **"מדוע תתנשאוי"**, היינו שמשוה הוא בעל גאונה והוא יותר ענו ממשה, וכיון שמשוה הוא **"עֲנֵנו מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה"**, אמרו לקרח, על האדמה משה הוא הענו הגדול ביותר, וכיון שטענת שאתה יותר ענו, היינו יותר שפל ונמוך, עליך להכנס בתוך האדמה.

מוֹבָא בספר 'ערכי הקדש' בשם 'מדרש תלפיות' שהגאונים נקראו בשם **גָּאוֹן** שהוא לשון **גָּאוֹה**, בלשון סגי נהור, פיון שהיו בתכלית העֲנֵה. וכן הכתוב המדבר על התגלות יוסף לאחיו (בראשית מה, ד) **"גִּישׁוּ נָא אֵלַי וַיְגִשׁוּ"** ר"ת **גָּאוֹן** דגאון מסמל את בחינת העֲנֵה שהיא עוֹנָה. וכן **גָּאוֹן** בגימטריא **שְׁשִׁים**. **מוֹבָא** בפרע"ח להאריז"ל (פורים ע' תפא) שבבריאת העולם היו החמה ולבנה באותה דרגה בבחינת תפארת, וקטרגה הלבנה שהיא רוצה לעלות לדרגה יותר גבוהה להיות בג' הספירות הראשונות, והקב"ה אמר לה אם את רוצה לעלות לדרגה כזו גבוהה, מעטי את עצמך להיות במלכות מתחת לחמה, ואז תזכי לעתיד לבא לעלות לג' ספירות ראשונות להיות מעל החמה. ומבאר לדברינו דעֲנֵה היא עוֹנָה ששייכת למלכות שאין לה מעצמה כלום, וצריכה כל הזמן עוֹנָה כדי לקבל את השפע מעמוד האמצע. והקב"ה אמר ללבנה שאם היא רוצה להעפיל לדרגות הגבוהות ביותר, היא צריכה להגיע להיות בתכלית העֲנֵה שהיא עוֹנָה. לכן היא צריכה לרדת לספירת המלכות שלא יהיה לה מעצמה כלום ותתרגל להיות בהתבטלות, ובזכות זה תזכה לעתיד לבא להגיע לדרגות הגבוהות ביותר. וכן **שִׁפְ"ל** בגימטריא השמות שמסמלים את ג' הספירות ראשונות, **קְדוּשׁ** או **אֲחַת** או **שְׁמִינִי** או **קֶשֶׁט** או **דְרוֹר** או **מִשְׁכֹּן**, כדבארנו במאמר 'חוטי החשמל מתחברים לשמיני'. וכן **עֲנִ"ו** ר"ת הפסוקים המרמזים על העולמות הגבוהים ביותר (בראשית לא י - יב) **"עֲקָדִים נְקָדִים וּבְרָדִים"**.

מְצִינֵנו בירושלמי (שבת ח) **אָמַר רַבִּי יִצְחָק בַּר אֱלֶעָזָר מַה שֶּׁעָשִׂת חֲכָמָה עֲטָרָה לְרֵאשָׁה עֲשֵׂת עֲנֵה עֵקֵב לְסוּלֵיתָא, דְכָתִיב "רֵאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאת ה'" וְכָתִיב "עֵקֵב עֲנֵה יֵרָאת ה'"**.

מוּבָא בְּאוֹצְרוֹת חַיִּים' לְהַאֲרִיז' (רחל ולא פ"ג) שְׂרוּאִים מִכָּאן שְׁעֲנָהּ הִיא לְמַעְלָה מִיָּרָאָה, וְלִכְּן מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (מגילה כה.) שְׁאֲצֵל מִשָּׁה יָרָאָה הִיא דְּבַר קֶטֶן, כִּיּוֹן שֶׁהוּא הִיא בְּדִרְגַת הָעֲנָוָה. נִרְאָה לְבָאָר שִׁירָאָה מִסְמֶלֶת מְצַב שְׁעֲדִין יֵשׁ יִשׁוּת מְסִימָת, וְהַיִּשׁוּת הַזֹּאת מִפְּחַדַת מַה' וְעוֹשָׂה אֶת רְצוֹנוֹ, אוֹ בִּירָאת הַרוּמָמוֹת הַיִּשׁוּת הַזֹּאת מִתְּבוֹנְנַת בְּרוּמָמוֹת ה' וְעוֹשָׂה אֶת רְצוֹנוֹ, מַה שְּׂאִין כֵּן עֲנָוָה מִסְמֶלֶת מְצַב שֶׁהָאָדָם אֵין לוֹ שׁוּם יִשׁוּת, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב אֲצֵל מִשָּׁה וְאַהֲרֹן שְׂאָמְרוּ (שמות טז, ז) "וְנַחֲנוּ מַה", שְׁכָּל הַמְצִיאוֹת שְׁלֵהֶם הִיא שֵׁם מ"ה הַמְאִיר בְּתוֹכָם, וְכָל מְצִיאוֹתוֹ בְּטֵלָה לְרְצוֹן ה', הֵינּוּ שְׁעוֹשָׂה אֶת רְצוֹן ה' כְּמוֹ שֶׁכְּבִיכּוֹל ה' בְּעֲצָמוֹ עוֹשָׂה אֶת רְצוֹנוֹ, וְלִכְּן אֲצֵל מִשָּׁה הִירָאָה הִיא דְּבַר קֶטֶן, הִיּוֹת שֶׁהוּא מַעַל זֶה בְּדִרְגַת הָעֲנָוָה. וְכֵן הַכְּתוּב (תהילים קיט, יח) "גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת" ר"ת עֲנ"ו.

מְצִינּוּ בְּזֵהָר (תיקונים מא.) מְדוּעַ נִקְרָא מֶן, מִפְּנֵי שֶׁהִכָּל לֹא יָדְעוּ מַה הוּא, בְּלוּל מְעֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת, שֶׁהוּא יוֹד ק"א וְא"ו ק"א, וְזֶה הַמֶּן הַתּוֹרָה, וְעוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן מ"ה, וְלֹא יָדְעוּ מ"ה הוּא. רוּאִים שֶׁהַזֵּהָר לָמַד שֶׁהַמֶּן הוּא הַתּוֹרָה בְּעֲצָמָה, בְּסוּד שֵׁם מ"ה, שִׁירְדָה לְעוֹלָם הַזֶּה בְּצוּרַת מֶן, וְכִפִּי שֶׁהַזֵּהָר שֵׁם קוּרָא לוֹ מִנָּא דְּאוֹרִיּוֹתָא. וְכֵן מוּבָא בְּקִנְטֵרֵס מִהַרְה"ג ר' אוּרִי יוֹנְגְרִיז שְׁלִיט"א שֶׁכָּשֶׁם שֶׁהַמֶּן הִיא בְּסוּד מֶן מַה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שמות טז, טו) "מֶן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא", כֵּן הַמְצָה שֶׁהִיא בְּסוּד מֶן, הִיא אוֹת צ' בְּגִימְטְרִיא מֶן, בְּתוֹךְ אוֹתִיּוֹת מ"ה. וְכֵן מוּבָא בְּהַגְדַת הַגְר"א שְׁלִיל פְּסַח הוּא בְּסוּד שֵׁם מ"ה, שֶׁהוּא בְּחִינַת זָכַר, וְלֹא כְּמוֹ כָּל לִילָה שֶׁהוּא בְּחִינַת נִקְבָה, וְלִכְּן אוֹמְרִים מַה נִּשְׁתַּנָּה הַלִּילָה הַזֶּה. בְּלִשׁוֹן זָכַר, וְלֹא אוֹמְרִים הַלִּילָה הַזֹּאת בְּלִשׁוֹן נִקְבָה. לְרַמֵּז שְׁלִיל פְּסַח נִשְׁתַּנָּה לְשֵׁם מ"ה שֶׁהוּא בְּחִינַת זָכַר. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'פְּרִי חַיִּים' (קאמרנא) שֶׁמַּה נִּשְׁתַּנָּה ר"ת מ"ן. וְכֵן שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הַרְה"ג ר' יִצְחָק גִּנְזְבוּרְג שְׁלִיט"א שֶׁמְצָה בְּגִימְטְרִיא ג' פְּעָמִים מ"ה, כִּנְגֵד ג' מִצוֹת שְׂאוּכָלִים בְּלִיל פְּסַח, וְלִכְּן אוֹמְרִים ג' פְּעָמִים מַה. פְּסַח זֶה עַל שׁוּם מַה, מְצָה זֶה עַל שׁוּם מַה, מְרוּר זֶה עַל שׁוּם מַה. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִהַרְה"ג ר' אֱלִיהוּ נַחְמָנִי שְׁלִיט"א בְּשֵׁם הַאֲרִיז' לְשֶׁמְצָה בְּגִימְטְרִיא ג' פְּעָמִים מ"ה, כִּנְגֵד הַג' בְּנִים שְׁשׁוּאֵלִים מַה.

וְנִרְאָה דְּזֶה סוּד הָעֲנָוָה שֵׁישׁ בְּמְצָה וּבְמֶן שְׂאִינָם תּוֹפְחִים וּמִתְגָּאִים. כְּמוֹ שְׁמְצִינּוּ אֲצֵל מִשָּׁה וְאַהֲרֹן שְׂאָמְרוּ (שמות טז, ז) "וְנַחֲנוּ מַה", שְׁכָּל הַמְצִיאוֹת שְׁלֵהֶם הִיא שֵׁם מ"ה הַמְאִיר בְּתוֹכָם. כֵּן הַמֶּן וְהַמְצָה מְבִטְלִים אֶת הַיִּשׁוּת וְהַגְּאוּהָ שֵׁישׁ בְּעוֹלָם הַגְּשָׁמִי, וּמִרְאִים אֶת הַשֵּׁם מ"ה שְׁמֵאִיר מִתּוֹכָם. וְלִכְּן הַמֶּן הִיא בְּזִכּוֹת מִשָּׁה, שְׂאָמַר "וְנַחֲנוּ מַה". וְשֵׁם מ"ה נִרְמַז בְּשֵׁמוֹ מִשָּׁה. וְלִכְּן הַמֶּן וְהַמְצָה עוֹזְרִים לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַבִּין אֶת הַתּוֹרָה שֶׁהִיא בְּסוּד שֵׁם מ"ה. וְכֵן חֻכְמָה שֶׁהִיא סוּד כַּח מ"ה מְרַמְזֵת בְּכַתּוּב (שמות טז, לב) "לְמַעַן יָרְאוּ אֶת הַלְּחָם אֲשֶׁר הֵאֲכִילְתִּי אֶתְכֶם בְּמִדְבָּר בְּהוֹצִיאִי" בְּדִלּוּג ז' אוֹתִיּוֹת. וְכֵן מוּבָא בְּפֶרוֹשׁ הַגְר"א עַל הַקְּדָמַת תְּקוּנֵי זֵהָר שֶׁמְנוּחָה הַמְסַמְלֶת אֶת חֻכְמַת הַתּוֹרָה, הִיא אוֹתִיּוֹת נוֹר מ"ה, אֵשׁ שֶׁל שֵׁם מ"ה.

וְכֵן נִרְאָה לְבָאָר הַכְּתוּב (שמות יב, ט) "וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוֹצִיאֻהוּ מִמִּצְרַיִם עֲגַת מִצּוֹת כִּי לֹא חִמֵץ כִּי גִרְשׁוֹ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלוּ לְהַתְמַהֵמָה". כִּיּוֹן שֶׁהִיוּ לָהֶם מִצּוֹת שֶׁהֵן בְּסוּד ג' פְּעָמִים מ"ה, הֵם לֹא יִכְלוּ לְהַתְמַהֵמָה, שִׁזָּה רַק ב' פְּעָמִים מ"ה. דְּמְצָה הִיא בְּסוּד אָבָא שְׁנִקְרָא חֻכְמָה. וְחֻכְמָה הַמְרַמְזֵת עַל כַּח מ"ה, מְרַמְזֵת עַל ג' פְּעָמִים מ"ה שֶׁזֹּאת הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל שֵׁם מ"ה, כְּפִי שֶׁבְּאַרְנוֹ אֶת סוּד הַג' מִצּוֹת שֶׁהֵן כִּנְיֹן. מַה שְּׂאִין כֵּן אִמָּא שְׁנִקְרָאת בִּינָה נְרַמְזֵת בְּב' פְּעָמִים מ"ה, כִּיּוֹן שֶׁהִיא בְּדִרְגָה אַחַת פְּחוּתָה מֵאָבָא. [וְכִמוֹ שֶׁהַשְּׁתִּלְשָׁל בְּלִשׁוֹן לַע"ז הַשֵּׁם שֶׁל אִמָּא "מַהמָה"] וְכִיּוֹן שֶׁבְּמִצְרַיִם ה' הַפֶּךְ אֶת הַסֻּדֵר וְהַקְּדִים אֶת הָאוֹר שֶׁל הַחֻכְמָה לְפָנֵי הָאוֹר שֶׁל הַבִּינָה, בְּגַלְל אַחִיזַת הַחִיצוֹנִים, כְּפִי שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּמֵאָמַר 'פְּתַח לְסִדּוֹר הַרְש"ש' בְּכּוֹנוֹת לִיל פְּסַח. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְלוּ לְהַתְמַהֵמָה, שִׁזָּה סוּד ב' פְּעָמִים מ"ה, כִּי

הכח של אבא הוא ג' פעמים מ"ה כדלעיל. מה שאין כן לעתיד לבא שהגאולה באה קמעה קמעה, והולכת על פי סדר, כתוב (חבקוק ב, ג) "אם יתמהמה חכה לו".

מובא בספר 'ביום השמיני' (ע' קנג) פרוש בשם ה'חתם סופר' על הגמרא (סוטה ה.) שתלמיד חכם צריך שיהיה לו אחד משמונה שבשמינית של גאולה, שהכונה למצות מילה, שנתנת לשמונה ימים, והיא המצוה השמינית שבתורה, לאחר ז' מצוות בני נח. ועל ידה זוכים לכתוב "מי יעלה לנו השמימה" ר"ת מיל"ה. היינו שעל ידי המילה זוכים לגאולה דקדושה, וגאולה זו אומרת הגמרא, שצריכה להיות לתלמיד חכם. ונראה להוסיף דמצות מילה מחברת את האדם לה', ובכח מצוה זו האדם יכול להגיע למדרגת ההתבטלות שאין לו מעצמו כלום מלבד האלקות שמאירה בו, ולאחר שהוא מגיע לדרגה זו הוא יכול להתגאות, דגאולה זו היא גאולה כפיכול של ה' ולא גאולה שלו, ולכן הגמרא אומרת שזה שיך לתלמיד חכם בלבד, דדרגה זו אינה דרגת כל אדם.

כתוב (במדבר יב, ב) "ויאמרו הרק אך במשה דבר ה' הלא גם בנו דבר וישמע ה'". רואים כאן את מדרגת ההתבטלות של אהרן ומרים, שלא אמרו אלינו דבר ה', אלא "בנו דבר", שה' כפיכול דבר בתוכם והעביר דרכם נבואה, והם רק צנור ולא ישות המקבלת.

מצינו בגמרא (ברכות יג:) אמר רב יוסף פרקון לא יקרא קריאת שמע, ומבאר לדברינו דכשאדם שוכב על גבו זו הרגשת הישות העצמית הגדולה ביותר, ולא שיך במצב כזה לקרא קריאת שמע, ולומר ה' אחד, ולכן שאין שום דבר במציאות זולתו כלל, ובו בזמן האדם סותר את דברו בצורת שכיבתו. יוצא לדברינו ששכיבה על הגב היא צורת הישות הגדולה ביותר, אחריה, ישיבה, היא עדין צורת ישות הפחותה משכיבה. אחריה, בעמידה יש כבר התבטלות בדרגה נמוכה, ובכריעה והשתחויה יש יותר התבטלות, ובהשתחויה בפשוט ידים ורגלים מראים את ההתבטלות הגדולה ביותר. וכן נראה לבאר הגמרא (ברכות יב.) כורע במודים וזוקף כשאומר ה'. דכשאומר מודים אנחנו, ומזכיר אנחנו, הוא משתחוה, ומדגיש את ההתבטלות, שאין מציאות של אנחנו כלל, והכל חיות אלקית, שה' משפיע כל רגע, ובורא יש מאין בכל רגע מחדש, וכשמזכיר "שאתה הוא ה' אלקינו". דהינו שכל המציאות של האדם היא האלקות שבתוכו, שמתבטלת ונכללת בה', אז צריך לזקוף, שאין זה הוא, אלא חלק אלוה ממעל, שנכלל בה', ומתבטל לה' זה יכול לזקוף.

הוספות למאמר קץ הגאולה בשנת תשע"ב

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן.

"קץ כל בשר בא לפני".

כתוב (בראשית ו, ג) "ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני". ומצינו בזהר (תיקונים קיג:) "קץ כל בשר בא לפני", "קץ שם לחשך". ורואים שפסוק זה מרמז על קץ הגאולה. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שאותיות ב"ש של בשר"ר במלוי ב"ית ש"ן בגימטריא תשע"ב, ור"ש במלוי ש"ר. לרמז שבשנת תשע"ב נזכה לשיר של הגאולה. וכן "בא", מרמז על חדש אב.

פ"ר"ס ר"ת פ"רס רוסיה סין.

וכן מצינו בגמרא (יומא י.) אמר רבה בר בר חנה, אמר רבי יוחנן משום רבי יהודה בר אלעאי, עתידה רומי שתפול ביד פרס, קל וחומר ממקדש ראשון, ומה

מקדש ראשון שבנאוהו בני שם והחריבוהו כשדים, נפלו כשדים ביד פרסיים, מקדש שני שבנאוהו פרסיים והחריבוהו רומיים, אינו דין שיפלו רומיים ביד פרסיים, אמר רב, עתידה פרס שתפול ביד רומי. אמר ליה רב כהנא ורב אסי לרב, בנאי ביד סתוראי, אמר ליה, אין, גזירת מלך היא. ורואים שהמלחמה לעתיד לבא היא בין פרס לרומי, ויש מחלקת מי מנצח. והוסיף הרה"ג ר' יוסף מרציאנו שליט"א מצרפת שפרס נפל ביד רומי בגימטריא תשע"ב. והוסיף הרה"ג ר' ציון סיבוני שליט"א שאחמדיניג'אד בגימטריא אסלם, אותיות סמא"ל, לרמז שהוא מוביל את כל האסלם שהם ישמעאל, למלחמת גוג ומגוג, שהיא מלחמת אדום וישמעאל. וכן מובא בספר 'לקוט אוהב ישראל' הרה"ק רבי מרדכי מסלונים זיע"א ספר ששמע בשם הרה"ק מאפסא זיע"א שבאחרית הימים ירצו אמות העולם להלחם זה בזה, אך יחשבו ויתבוננו שתצא מזה טובה לישראל, ויתאספו כלם להשוות החלוקים ביניהם כדי שלא יצטרכו להלחם, אך זה לא יעזר להם, והם ילחמו זה בזה עד שיגיע סופם. וסיים שמתר לומר הדבר בשמו, כאומר בשם נביא. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שפר"ס ר"ת פרס רוסייה סין, שאלו השלש הולכות יחד נגד אדום, כפי שרואים בימינו. וכן הוסיף ששמע מהרב לוין זצ"ל שהיה מזקני חסידי קרליו, שהוא שמע מהאדמו"ר הינוקא מקרליו זצ"ל, [הפרנקפורטר] שהיה בעל רוח הקדש, והיה מהיחידים שצפו את השואה הרבה שנים קודם, והוא אמר שסין תחריב את ניו יורק, פריז, ולונדון, [ר"ת נפ"ל] בתוך שלש דקות. זאת הוא אמר לפני מאה שנה בטרם נודע בעולם על פצצות אטום. וכן מצינו בזהר שבמלחמת גוג ומגוג יבא עם מסוף העולם להלחם נגד אדום. ונביא את לשונו: (וארא לב) באותו זמן יתעורר עם אחד מסוף העולם על רומי הרשעה, ויערך בה קרב שלשה חדשים, ויתפנסו שם עמים, ויפלו בידיהם, עד שיתפנסו כל בני אדום עליה מסופי כל העולם, ואז יתעורר עליהם הקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב "כי זבח לה' בבצרה וגו'". אחר זה מה כתוב, "לאחז בכנפות הארץ וגו'". ויכלה את בני ישמעאל ממנה, וישבר כל החילות כחות שלמעלה, ולא ישאר כח למעלה על העם של העולם, אלא כח ישראל לבדו, זהו שכתוב "ה' צלך על יד ימינך".

מצינו בזהר (וירא קטז): בשש מאות שנה לאלף הששי יפתחו שערי החכמה למעלה ומענינות החכמה למטה, ויתכונן העולם להפנס בשביעי, כבו אדם שמתכונן ביום ששי משמיעריב השמש להפנס בשבת. ורואים שמשנת ת"ר התחילה תקופת ההכנה לגאולה בסוד עקבתא דמשיחא. וכן מובא בספר 'אדרת אליהו' מהג"ר א (האזינו עם פירוש 'באר יצחק') על דברי הזהר שהזכרנו שתקופת העקבתא דמשיחא התחילה בשנת ת"ר. ומבאר שם שהעקב של המשיח הוא סוד הרגל של האות ת' שצריכה תקון, לכן הוא מתחיל ת' שנים לפני סוף האלף הששי. ומשנת ת"ר עד סוף שנת תשע"ב השלמנו עק"ב שנים, המרמזות על השלמת התקופה של עקבתא דמשיחא. וכן מובא בתרגום ר' שלמי (בראשית ג, טו) שהמשיח יבא בסוף עק"ב שנים, ונביא את לשונו: עתידין הינון אליו לאליו למעבד שפוייתא בעיקבא בסוף עקב יומיא ביומוי דמלכא משיחא. וכן מצינו בגמרא (סנהדרין צט.) שה' ישמח אותנו בימות המשיח, ארבע מאות שנה כימות עניתנו במצרים. ונביא את דברי הגמרא: ימות המשיח רבי דוסא אומר, ארבע מאות שנה, שנאמר, "שמחנו כימות עניתנו", וכתוב, "ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה".

כתוב (זכריה יד, ז) "והיה לעת ערב יהיה אור". ומבאר רש"י שם "והיה לעת ערב", קודם שיגמרו אלף שנה יהיה אור הנגה וכל הטוב האמור על ישראל. ורואים שרש"י מפרש פשוטו של מקרא "לעת ערב", זמן הערב של האלף הששי, שמתחיל בסוף שנת תשע"א כדלעיל. וכן "והיה לעת ערב יהיה אור", מרמז על תשע"ב, "לעת" בגימטריא 500, "ערב" בגימטריא 272, וכשתגיע שנת

תשע"ב, "יהיה אור". והוסיף הרה"ג ר' י' ו' שליט"א **שְׁעָרֵי ב** נִרְמָז בַּפְּסוּק (ישעי' כו, ט) "חֲבִי כְּמַעַט רָגַע עַד יַעֲבֹר זָעַם". הַיִּינוּ שְׁצָרִיךְ לַחֲכוֹת עַד הַרְגָּע, לְהַשְׁלִים תְּשׁוּבוֹת רַע"ב. "עַד יַעֲבֹר זָעַם". והוסיף הרמ"ז שליט"א **שְׁרָגָע** ר"ת הַפְּתוּב (במדבר כד, ט) "רֵאשִׁית גּוֹזִים עֲמֶלְק". דְּכָתוּב זֶה מְדַבֵּר עַל הַרְאֵשִׁית וְהַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל עֲמֶלְק, שֶׁהוּא עַד זְמַן הַרְגָּע בְּלֶבֶד, וְאַחַר הַרְגָּע, מִמְּשִׁיךְ הַפְּתוּב "וְאַחֲרֵיתוֹ עַדִּי אֲבִד". בְּגִימָטְרִיא **ע"ב**. וְכֵן רָגַע בַּפְּתוּב (תהילים ט, ו) "**גְּעַרְתָּ גּוֹזִים אֲבֹדְתָּ רָשָׁע שָׁמַיִת מַחִיתָ לְעוֹלָם וְעַד**". וְכֵן רָגַע מִרְמָז עַל רַע"ג יָמֵי הַרְיוֹן וְחֻבְלֵי לְדָה, יַחַד עִם ג' יָמֵי הַקְּלִיטָה. וְכֵן כָּתוּב (תהילים ל, ו) "**כִּי רָגַע בְּאֶפֶס חַיִּים בְּרַצוֹנוֹ בְּעָרְבַי יְלִין בְּכִי וְלִבְקָר רָנָה**". רואים שְׁאֲחָרֵי הַרְגָּע בְּאֶפֶס, מְגִיעִים לְזְמַן הַעָרְב, "בְּעָרְבַי יְלִין בְּכִי". והוסיף הרה"ג ר' יוסף שִׁינְבֵּרְגֵר שליט"א שֵׁשׁ כָּאֵן רָמַז עַל זְמַן הַעָרְבַי שֶׁהַכִּי יֵלֵךְ לִישׁוֹן. "בְּעָרְבַי יְלִין בְּכִי". וְהַפְּסוּק מִמְּשִׁיךְ "וְלִבְקָר רָנָה", שֶׁאֵז נִזְכָּה לִבְקָר שֶׁל הַגְּאֹלָה.

שְׁמַא"י ר"ת יוֹסֵף שְׁלוֹם אֶלְיָשִׁיב מְשִׁיחַ.

מְצִינוֹ בְּזֵהָר (בראשית יז): שְׁשֵׁמַי שְׁרָשׁוּ מִצַּד הַשְּׁמַאל וְהִלָּל מִצַּד הַיְמִין. וּמוֹבָא בְּלֶקֶת מִהָאֲרִיז"ל (לק"ת יחזקאל ע' שכג) שְׁלַעֲתִיד לְבֵא תַהִיָּה הַעֲבוּדָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ עַל יְדֵי הַלְוִיִּם, שְׁמִסְמְלִים אֶת צַד הַגְּבוּרָה, דְּהַכְּהֻנִּים הֵם חֲסֵד, וְלוֹיִם גְּבוּרוֹת. וְכֵן לְעֵתִיד לְבֵא תַהִיָּה הַהֲלָכָה כְּשֵׁמַאי, שְׁמַחְמִירִים וּמִסְמְלִים אֶת צַד הַגְּבוּרָה. עַל פִּי זֶה בְּאֵר הַרְה"ג ר' יוֹסֵף שִׁינְבֵּרְגֵר שליט"א שְׁבִית שְׁמַאי עִם הָאוֹתִיּוֹת וְהַפּוֹלָל בְּגִימָטְרִיא **תשע"ב**. וְכֵן שְׁמַא"י ר"ת יוֹסֵף שְׁלוֹם אֶלְיָשִׁיב מְשִׁיחַ. וְכַפִּי שְׁמוֹבָא מִבְּעַל הַתְּנִיָּא שְׁאֵמַר שֶׁהַמְּשִׁיחַ יִהְיֶה מִהַמְּתַנַּגְדִּים שְׁשָׁרְשָׁם מִמֵּדַת הַגְּבוּרָה, כִּי אִם הוּא יִהְיֶה חֲסִיד, הַמְּתַנַּגְדִּים לֹא יִקְבְּלוּ אוֹתוֹ, וְאִם יִהְיֶה מִתְּנַגֵּד כָּלֵם יִקְבְּלוּ אוֹתוֹ.

אמרו המקובלים שכל מנהיגי הדור האחרון הם משורש משיח בן יוסף, ובודאי מרן הגר"ש ששמו **יוסף**, וכן **שלום** הוא יסוד בבחינת יוסף כידוע. וביתר עומק משיח בן יוסף הוא המלכות שביוסף, היינו היסוד של יוסף, ועיין בליקוטי תורה להאריז"ל [נשא] שיסוד דיוסף נקרא שלום. בנוסף רואים בטבלה, תיבות **יוסף שלום הצדיק משיח אמ"ת**. הדילוג **משיח** הוא **בשש** אותיות המרמז על משיח בן יוסף ששייך למספר שש. הדילוג **הרב אלישיב** במספר **מ"ח** מרמז על האות הראשונה והאחרונה של **משיח**. וכן הדילוג נמצא בפרשת ויקהל שם כבר בונים את המשכן בפועל, ולא בפרשת תרומה ששם היה רק ציווי. וכן מצינו בזהר [תיקונים לח:]: שהקרשים במשכן היו בבחינת אות ו', המסמלת את יוסף. וכן יוסף שלום בן חיה מושה ר"ת **משיח**. ו**אלישיב** עם האותיות בגימטריא **משיח**. וכן **אלישיב** מרמז על הגאולה, ששם **אל** המסמל את החסד שגואל, **שיב** ויגאל את ישראל בב"א. וכן מצינו בזהר [תיקונים סז]. שמקשר את הגאולה שתבא משם **ע"ב** לפסוק "**ושבתי בשלום אל בית אבי**", ומבאר שם **שלום** מרמז על ב' משיחים. יוצא שהפסוק הזה שקשור לשם **ע"ב**, מרמז גם על השם **שלום**, וגם על השם **אלישיב**, "**ושבתי בשלום**". ונביא את דברי הזהר: "**ובשלום תובלון**", ש' שלשת האבות, ו"ז שני משיחים, **מל"ב של ובשלו"ם עולים לע"ב**, וזהו שנאמר "**ושבתי בשלום אל בית אבי**". ורואים מהזהר שמקשר את הגאולה לאותיות **שע"ב**, ולזכות אבות. ובקטע הקודם הזהר מרמז גם על האות **ת'** החסרה ל**תשע"ב**. שמזכיר **חלה זכות אבהן**. ומצינו בגמרא [שבת נה]. שהאות **ת'** מרמזת על תחון זכות אבות. וכן **אלישיב** ר"ת אחכה לו בכל יום שיבא. וכן **שיב"א** ר"ת יוסף שלום בן אברהם. [התקבל מהרה"ג ר' יוסף שִׁינְבֵּרְגֵר שליט"א]. וכן **אלישיב** ר"ת הכתוב [בראשית מה, ט] "כֹּה אָמַר בְּנֵי יוֹסֵף שְׁמִנֵי אֱלֹהִים לְאֲדוֹן". וכן מקום מגוריו ברחוב **חנן**. "**עת לְחַנְנָה פִּי בָּא מוֹעֵד**". ומספר הבית **10** המסמל **מלכות**. וכן יום הולדתו **א' ניסן** הוא זמן של גאולה, וראש השנה למלכים. וכן ידוע שיש מכתב מסבו בעל ה'לשם' עליו שהוא ינהיג את עם ישראל עד ביאת המשיח. והוסיף הרה"ג ר' דוד כץ שליט"א שיוסף שלום בן אברהם חיה מושה ר"ת **משיח ב"א**. והוסיף הרה"ג ר' מ' ח' ש' שליט"א שיוסף שלום בגימטריא שמו של משיח בן יוסף, **נחמיה בן חושיאל** עם האותיות. והוסיף הרה"ג ר' י, ש, צור שליט"א שיוסף שלום בן חיה

מושה בגימטריא הכתוב המרמז על הקץ "וַיִּכְלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם". וזה גם המספר של ממקומך מלכנו תופיע. [התקבל מהרה"ג ר' ד' לב שליט"א]. וכן ה"ת של רבנו יוסף שלום אלישיב הוא גם ר"ת של אמן יהא שמייה רבא. והוסיף הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א שרבינו יוסף שלום אלישיב עם המילים בגימטריא הכתוב [איוב כח, ג] "קָץ שָׁם לַחֲשָׁן".

וכן רבנו יוסף שלום אלישיב ר"ת אי"ש המסמל את יוסף, כמובא בלק"ת מהאריז"ל [בלק ע' רכח] שהיסוד נקרא איש. וכן אי"ש ר"ת אמצע ימין שמאל הנכללים ביסוד. וכן כתוב "איש צדיק". וכן כתוב על יוסף [תהילים קה, יז] "שָׁלַח לַפְּנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף". ונביא את דברי האריז"ל שם לראות עוד רמזים: "וקם שבט מישראל", שהוא היסוד, ושבט גימטריא איש, כי יסוד זעיר אנפין נקרא איש. ורואים שהאריז"ל מפרש את הפסוק בנבואת בלעם שמדבר על הגאולה "וקם שבט מישראל". שהקימה תהיה דרך בחינת "שבט" שהוא בגימטריא אי"ש המסמל את היסוד, וכן נביא מה'אור החיים' על הפסוק הזה ש"וקם שבט" הוא משיח בן יוסף. ובארנו שאי"ש ר"ת של יוסף שלום אלישיב. וכן "שבט" מרמז על החודש שבו הרב חלה, חודש שבט תשע"ב. שנקרא שְׁבֵט מלשון שְׁבֵט, שהוא יסוד. וכפי שמובא בספר יצירה שחודש שבט נוצר באות צ' המסמלת את היסוד, ולפי החלוקה של י"ב חודשים כנגד י"ב שבטים, חודש שבט הוא כנגד יוסף. וכפי שמאריך ה'פרי צדיק' מדוע שובב"ם הם בחודש שבט. ונביא חלק מדברי ה'אור החיים': כנגד גאולת אחישנה שהיא באמצעות זכות ישראל, אמר "דרך כוכב", וכנגד גאולת בעתה, אמר "וקם שבט מישראל", פירוש שיקום שבט אחד מישראל כדרך הקמים בעולם דרך טבע. עוד רמז במאמר "דרך כוכב מיעקב", על משיח בן דוד הרמוז בכוכב כנזכר, ואומרו "וקם שבט מישראל", ירמוז על משיח בן אפרים. והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א שהכתוב "אשר יקרא אתכם באחרית הימים" בגימטריא איש או שבט. והוסיף הרמ"ז שליט"א ששב"ט מרומז בנוסח התפילה שים שלום טובה וברכה. וברכה זו היא כנגד הגאולה, כפי שרואים בסדור הרש"ש שכאן מכוונים את היחוד של התפילה. וכן דלי שהוא מזלו של חודש שבט, מרמז על המעבר בין הגלות לגאולה, כמובא ב'אור החיים' [במדבר כד, ז] "יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וגו' ותנשא מלכותו". ואמר לשון דלי, לומר כי בערך בינה הגדולה אשר עתיד ה' לגלות לישראל בסוף הדורות, בימי מלך המשיח שהוא שער החמשים של בינה, כל המ"ט הם בגדר דלי בערכו, ואמר כי הגם שעתה הוא דלי זרע ישראל, יזכה לקחת מים רבים שהוא שער החמשים, והוא אומרו וזרעו במים רבים. "ותנשא מלכותו" היא מלכות המשיח. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שהכתוב שנאמר על משיח בן יוסף [ירמ', לא יט] "הֲבֵן יִקְרֶה לִי אֶפְרַיִם אִם יִלְדָּ שְׁעָשִׂים". ר"ת אי"ש. וכן מרן הגר"ש הוא בן יחיד לאימו בבחינת "הֲבֵן יִקְרֶה לִי". כמובא ברש"י שם "הבן יקיר לי אפרים", לבי נהפך עלי לרחם שמא בני יקירי הוא כמו שאין לו אלא בן אחד שהוא עושה לו כל רצונו.

כל זה נכתב במטרה לחזק את התפילות לרפואתו של רבנו יוסף שלום בן חיה מושה שהרי על משיח בן יוסף נצטוונו להרבות בתפילה. ומכוונים עליו בכל תפלה בברכת בונה ירושלים.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד בטל: 0573109982.
או במייל fish@neto.net.il
ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.
ניתן לקבל ללא תשלום בדואר אלקטרוני את מאמר קץ הגאולה בתשע"ב כ360 ראיות על ביאת המשיח בקרוב.
יצא לאור בעימוד מחודש עם פרקים וכותרות. לשלוח בקשה למייל.